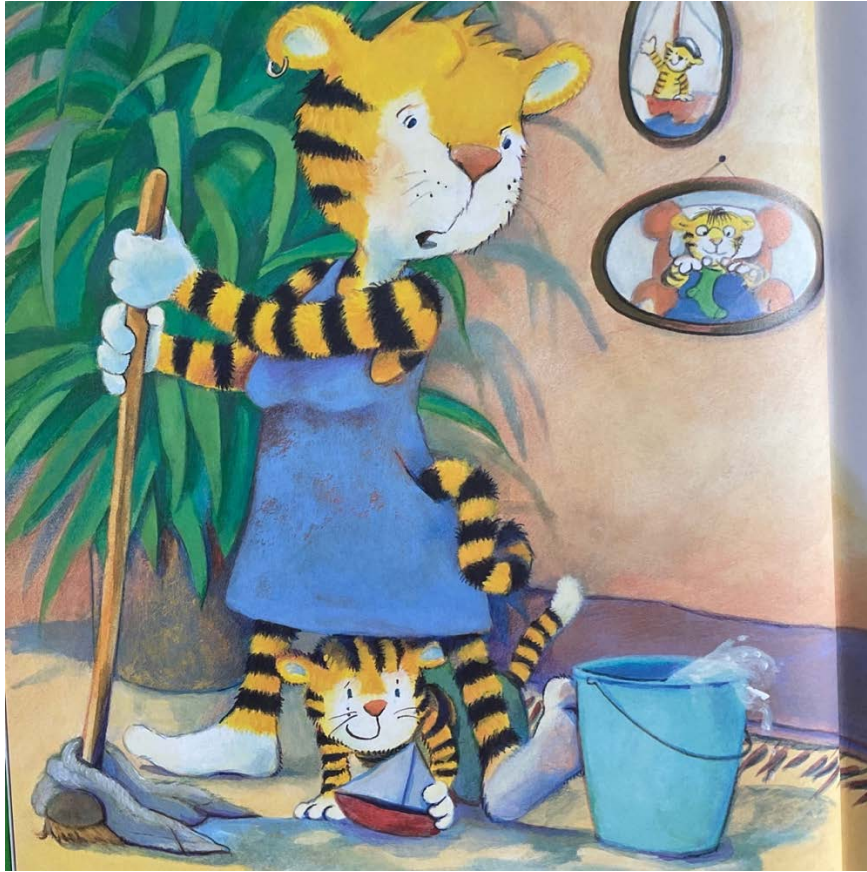

Тайгертом та чорний кіт

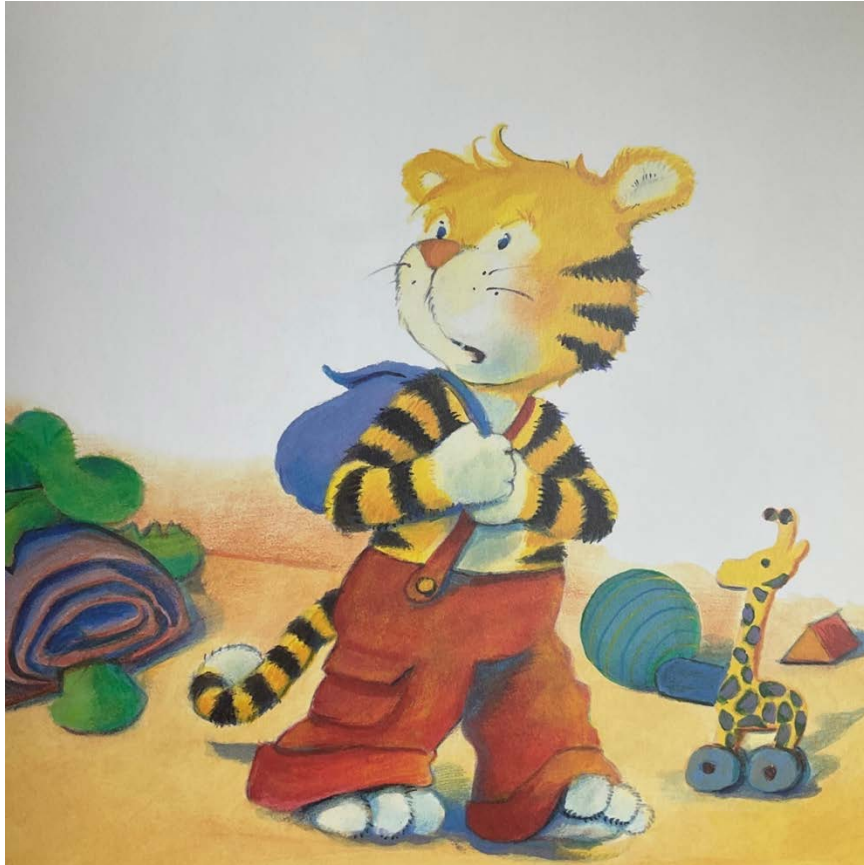
Молодець, ТИГРИК ТОМ!

Історія Урсель Шеффлер.
Ілюстрації Андреа Хеброк
Переклад Anastasiia Lodkina

1

— Сьогодні в нас генеральне прибирання до весни, — каже одного ранку Тигромама Тигрику Тому. — Прибери, будь ласка, у кімнаті.
— Потім! — каже Тигрик Том.
— Тоді приглянь, будь ласка, за маленьким братиком. Він вертиться у мене під ногами.

2.

— Нудно! — бурчить Тигрик Том. — Хочу гуляти!

— Але взуй чоботи й зелені вовняні шкарпетки. Ще зимно, — каже Тигромама.

— Ненавиджу зелені вовняні шкарпетки! — кричить Тигрик Том, його очі гнівно блищать. — Чому я маю завжди робити, як ти кажеш? Він біжить на кухню, пакує бутерброд у свій маленький рюкзак і вибігає з дому.

Спершу Тигрик Том біжить дуже швидко. Потім уповільнюється й обертається. Мама що — геть за ним не стежить? То й добре!

Він замислюється — чого ж він насправді хоче?

Але в голову приходить тільки те, чого робити він не хоче: ані прибирати у кімнаті, ані вдягати ті дурні зелені вовняні шкарпетки! І точно він не хоче гратися з маленьким братиком!

3

Тигрик Том дзвонить у двері свого друга Макса Швидкововка. Вони вже давно планували подорож до Тімбукту. Але Макса немає вдома.

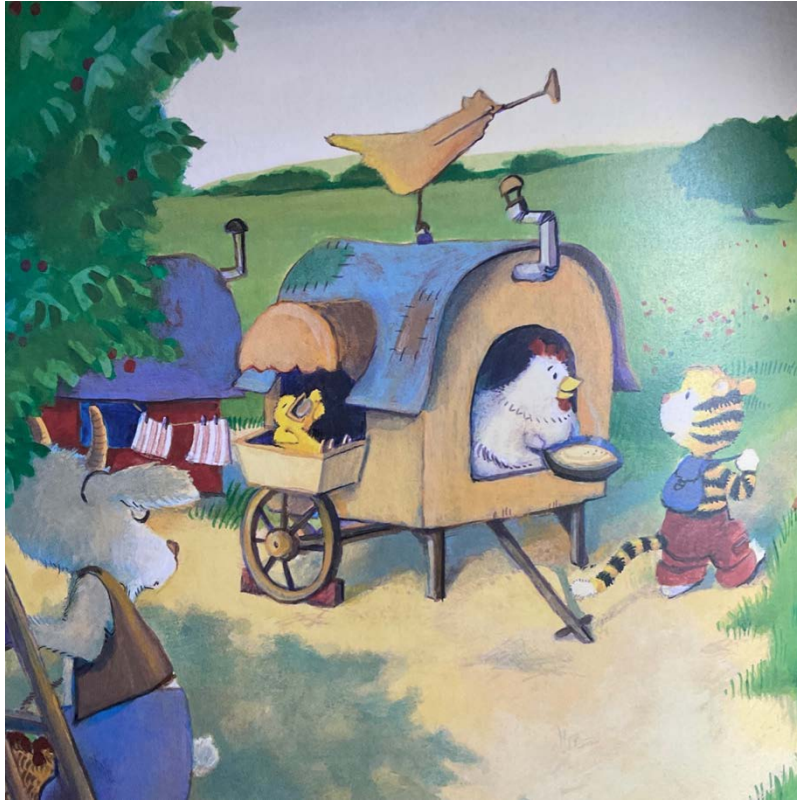
4

Доведеться йти туди самому!

Тож Тигрик Том продовжує свою подорож і повертає на яблуневу стежку. Садівник Бок якраз збирає вишні.

— Куди так поспішаєш, Тигрик Том? — питає він.

— До Тімбукту, - озивається Тигрик Том через садовий паркан.

5

Біля будиночків солодко пахне млинцями.

Курка Адель стоїть у кухонному вікні і гукає:

— Привіт! Куди так поспішаєш, Тигрик Том?

— До Тімбукту! — відповідає Тигрик Том.

— Хочеш спершу скуштувати мій млинець?

— Дякую, немає часу, — бубонить Тигрик Том і тупає далі.

6

На краю великого луку Тигрик Том зупиняється. За лугом ліс, за лісом Тімбукту. Принаймні так казав Макс Швидкововк. Його найкращий друг! — А що, як це правда? — розмірковує Том. — Я просто перевірю!

Перш ніж продовжити, він дивиться на тигрів будиночок і бачить Тигромаму у вікні. Ну ні, він точно не хоче вертатися додому! У Тімбукту, мабуть, чудово!

Тигрик Том біжить по луку. Трава вже виросла. Йому доводиться робити великі кроки. Щось поряд гуде і гуде.

7

Йой! Він наступив на осине гніздо голими лапками! Навколо нього вже роїться сотня ос. Тигрик Том відбивається. Він терпіти не може ос! Більш того, ці підлі комахи маскуються у чорно-жовті тигрові кольори. Тож він не може швидко розпізнати їх на хутрі. А тепер вони ще й жалять! Раз, другий, третій! Тигрик Том біжить, рятуючи своє життя.

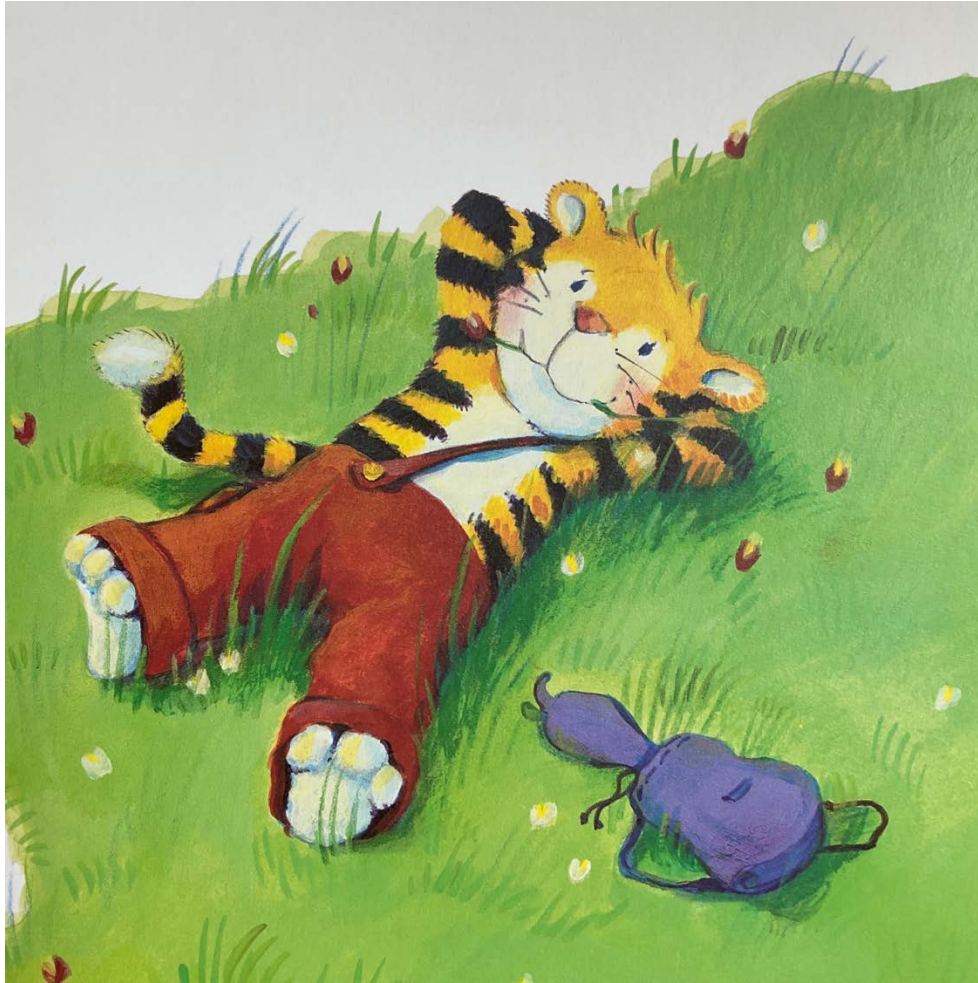
— Забирайтесь! Геть! Геть! Геть! — кричить він, махаючи лапками, мов крилами вітряка. Нарешті осі залишаються позаду.

8

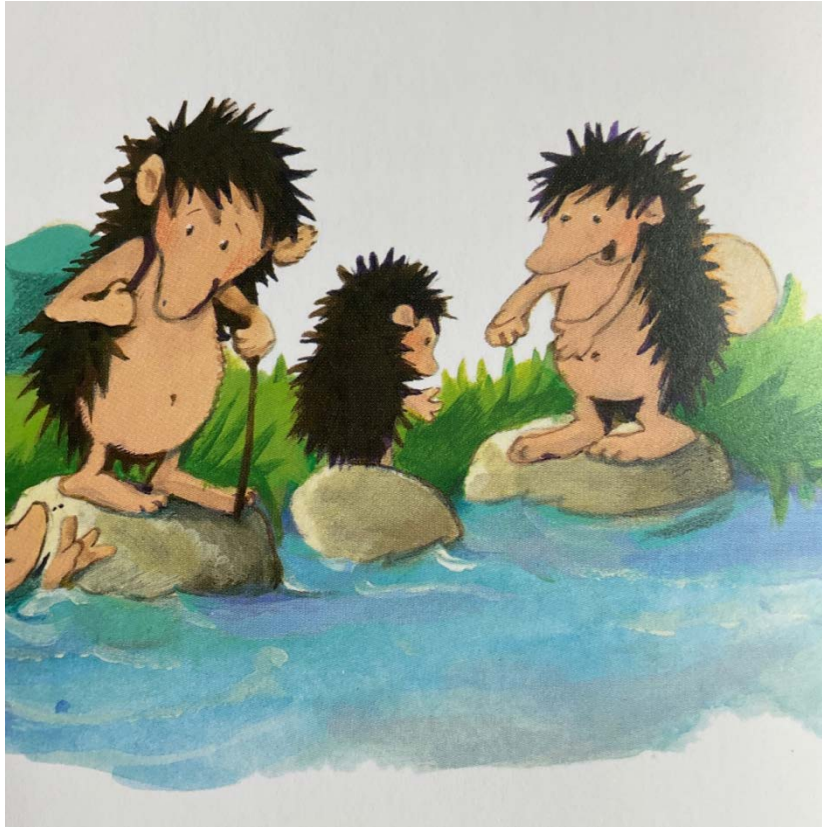
Тигрик Том біжить до струмка, щоб охолодити лапки. Він стає на найбільший камінь на березі. Так він може бачити тигрів будиночок на іншому боці луку. Цікаво, чи мама його шукає?

Він відчуває укуси на задніх лапках. Звісно, якби він був у черевиках, цього б не сталося. І він би краще бачив підлих комах у зелених шкарпетках. Все одно він не любить зелені вовняні шкарпетки!

9

Тигрик Том лягає на мох і дивиться у синє небо.
Тут справді затишно! І ніхто йому не каже, що
робити!
Раптом у кущах за ним щось шелестить...

10

Виходить родина їжачків з рюкзаками та туристичними палицями. Вони виглядають як мандрівники.

— Як пройти до Тімбукту? — запитує Тигрик Том.

— Через струмок і прямо! Стежка йде через трасу, а потім через ліс. Ти її не пропустиш! — запевняє пан Їжачок.

Їжачки перетинають русло струмка по містку з товстої гальки. Необережний малий їжачок хоче перейти по-своєму. Наступає на хитку скелю, ковзає і — хлюп! — падає у воду.

11

Тигрик Том підхоплюється, витягує малюка та несе його на берег. Пані Їжачок кілька разів дякує йому і зауважує:

— Ти так гарно пильнуєш маленьких дітей!

— Як добре, що я вже дорослий, — думає Тигрик Том.

12

Їжачки переходять через трасу та зникають у лісі.
Тигрик Том ще трохи бовтає ногами у воді та їсть
свій бутерброд. Тоді продовжує подорож.
Треба перейти дорогу, Тигрик Том тут дуже
обережний. Він часто практикував це з
Тигротатом і Тигромамою. Він чекає на узбіччі та
дивиться ліворуч і праворуч.

13

Раптом чує гуркіт двигуна. Наближається шалена хмара пилу, яку підняв чорний Кіт на величезному мотоциклі...

14

— Привіт, маленький тигре! — кличе кіт і гальмує. — Хочеш трохи покататися?
— Ви їдете до Тімбукту? — запитує Тигрик Том.
— Звичайно, — зухвало каже кіт. — Це близько, як кинути камінь. Сідай!

Тигрик Том вагається. Він хотів би прокотитись на цьому мотоциклі! Але мама часто говорила йому, що не можна йти з незнайомими людьми. Кіт протягує свій шолом.
“Ну, я хоча б шолом приміряю!” — думає Тигрик Том.

15

— Виглядає дуже стильно! — посміхається кіт і пропонує Тигрику окуляри та рукавички.

“Посиджу на мотоциклі хоч хвилинку! — думає Тигрик Том. — І може, варто хоч трохи проїхатись? Це має бути незабутньо”.

Він вдягає окуляри та рукавички.

— Ти схожий на професіонала, — лестить йому Кіт.

— Може, колись я стану гонщиком! — гордо каже Тигрик Том.

16

— А тепер сідай! — спонукає Кіт.

Тигрик Том вже майже у сідлі. Але його погляд падає на тигровий будиночок. Маленький і тендітний, мов горішок, він стоїть на пагорбі за лугом. Тигрик Том хитає головою і сповзає донизу. Він побоюється незнайомця. І що скаже мама?

17

— Ти що — злякався? — Кіт глузливо сміється.

Його зелені очі небезпечно поблискують.

— Ні, я не хочу, — твердо каже Тигрик і повертає
Коту його речі.

— Боягуз! — зневажливо гарчить кіт,
розганяється і їде далі.

18

Тигрик Том переходить трасу і біжить у ліс.
Тепер він сам-самісінький.
Навколо тихо й темно.
Він сумнівається, чи варто йти далі.
Біля нього в підліску щось шелестить...

19

— Лапи вгору! Стій спокійно! — голосить хтось із глибини. Тигрик Том піднімає тремтячі лапи. З підліску виходить Лісник Лось.

— О, це лише ти, Тигрик Том, — каже він із полегшенням. — У цьому районі вештається розбійник. Мушу його зловити!

— Йой! — вигукує Тигрик Том. Він раптом втратив бажання подорожувати.

— Куди ти хочеш йти? — запитує Лось.

Тигрик Том точно знає, куди він хоче, і каже:

— Ви знаєте дорогу до тигрового будиночка, яка б не йшла через той луг з осами?

20

— Я можу тобі показати, — відповідає Лісник Лось. — Трохи вздовж струмка, а потім прямо через міст. Це дещо довший шлях, але ти дійдеш, куди треба. Я тебе трохи проведу.

Біля мосту лісник прощається.

— Маю йти й далі шукати розбійника, — каже він. — Тигровий будиночок прямо попереду!

21

Тигрик Том біжить так швидко, як тільки може.
Тепер він чує, як Тигромама вигукує його ім'я.
— Ось я! — голосить Тигрик і біжить до неї.

22

Тигромама хапає його на руки і зітхає: «Я така щаслива, що ти повернувся. Я хвилювалась!»
— Нащо? Я просто трохи погуляв, — каже Тигрик Том.
— У цьому районі ходить розбійник, — стурбовано каже Тигромама. — Я щойно чула по радіо!
— Я нікуди не піду з незнайомцем! — запевняє Тигрик Том.
— Я теж на це сподівалась, мій дорослий хлопчик! Ми багато про це говорили, — каже Тигромама. — А чи не міг би ти приглянути за своїм молодшим братиком, поки я готую обід? Він грається один в саду.

23

— Звичайно! — каже Тигрик Том. — Він може втекти, а це так небезпечно!